

d) *Námluvy.*

1355.

Z Líšně.

Ma-le - ne só, zra - lý né - só, tr - há je hol - či - na
s modréma vo - či - ma; ma - le - ne só, zra - lý né - só.

[· Malene só, zralý nésó, :]
trhá je holčina s modréma vočima;
malene só, zralý nésó.

[· Kdo to de k nám? Já ho neznám, :]
má bílý ručičke, červený tvářičke;
kdo to de k nám? Já ho neznám.

[· Aj dám mo te rukavičke, :]
co sem jich dostala vod mýho Hantoša
za hubičke, za hubičke.

[· Hantošo můj, mosíš bet můj, :]
počké jen do jara, haž bode fijala,
pak bodeš můj, Hantošo můj.

1356.

»Starohanácká.«

Z Nov. Hříše.

Kéž sem to vě - dě - la, že bode ne - dě - la, be - la bech se
vla - se v lelík sple - tla za - se.

Kéž sem to věděla,
že bode neděla,
bela bech se vlase
v lelík spletla zase.

A pantla veliká
na konce lelíka
bela by veseia,
červená neb belá.